

478/2000 Sb.

**VYHLÁŠKA
Ministerstva dopravy a spojů**

ze dne 14. prosince 2000,

kteřou se provádí zákon o silniční dopravě

Změna: 55/2003 Sb.

Změna: 281/2007 Sb.

Změna: 281/2007 Sb. (část)

Ministerstvo dopravy a spojů stanoví podle § 41 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 304/1997 Sb. a zákona č. 150/2000 Sb., (dále jen "zákon"):

§ 1

Způsob vedení záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a záznamu o provozu vozidla u vozidel, na něž se vztahuje mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu

(K § 3 zákona)

(1) Dopravce zajistí, aby záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku byl pořízen u vozidel vybavených záznamovým zařízením podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1) jako výstup z tohoto zařízení.

(2) Řidič vozidla musí mít s sebou ve vozidle záznamové listy z období stanoveného v mezinárodní smlouvě, která je součástí právního řádu 2), a paměťovou kartu řidiče 2a), pokud mu byla vydána.

(3) Dopravce zajistí, aby řidič jím provozovaného vozidla v záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku:

a) v případě vedení záznamu záznamovým zařízením podle přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 (dále jen "analogový tachograf") uvedl:

1. jméno a příjmení řidiče vozidla,
2. místo a datum založení záznamového listu,
3. místo a datum vyjmutí záznamového listu,
4. státní poznávací značku vozidla, popř. vozidel, ke kterým byl řidič přidělen po dobu používání záznamového listu,
5. stav počítadla kilometrů v době vložení záznamového listu do analogového tachografu,
6. stav počítadla kilometrů v době vyjmutí záznamového listu z analogového tachografu,
7. dobu řízení, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku, pokud nebyly zaznamenány automaticky,
8. důvody prodloužené doby řízení,

b) v případě vedení záznamu záznamovým zařízením podle přílohy IB nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 (dále jen "digitální tachograf") zaznamenal ručně nebo automaticky, jestliže je digitální tachograf napojen na satelitní vyhledávací systém, symboly zemí, ve kterých začíná a končí jejich denní pracovní doba, a údaje podle odstavce 3 písm. a) bodů 1 až 4, 7 a 8, pokud nebyly zaznamenány automaticky.

(4) Údaje podle odstavce 3 písm. a) bodů 1, 2, 4 a 5 musí být v záznamu vyplněny před zahájením jízdy. Údaje podle odstavce 3 písm. a) bodů 3, 6 až 8 musí být v záznamu vyplněny neodkladně po ukončení jízdy.

§ 1a

Způsob vedení záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a záznamu o provozu vozidla u vozidel, na něž se nevztahuje přímo použitelný předpis Evropských společenství 3) ani mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu 2)

(K § 3 zákona)

(1) Dopravce zajistí, aby záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku byl pořízen jako výstup z analogového nebo digitálního tachografu, nebo zajistí, aby jej řidič vedl ručně nebo formou výstupu ze záznamového zařízení.

(2) Řidič vozidla musí mít s sebou ve vozidle záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních

přestávkách a době odpočinku z právě probíhajícího a z předchozího dne, pokud řídil, a paměťovou kartu řidiče 2a), pokud mu byla vydána.

(3) Dopravce zajistí, aby řidič jím provozovaného vozidla v záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku:

a) v případě vedení záznamu analogovým tachografem uvedl:

1. jméno a příjmení řidiče vozidla,
2. místo a datum založení záznamového listu,
3. místo a datum vyjmutí záznamového listu,
4. státní poznávací značku vozidla, popř. vozidel, ke kterým byl řidič přidělen po dobu používání záznamového listu,
5. stav počítadla kilometrů v době vložení záznamového listu do analogového tachografu,
6. stav počítadla kilometrů v době vyjmutí záznamového listu z analogového tachografu,
7. dobu řízení, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku, pokud nebyly zaznamenány automaticky,
8. důvody prodloužené doby řízení,

b) v případě vedení záznamu digitálním tachografem zaznamenal ručně nebo automaticky, jestliže je digitální tachograf napojen na satelitní vyhledávací systém, symboly zemí, ve kterých začíná a končí jejich denní pracovní doba, a údaje podle odstavce 3 písm. a) bodů 1 až 4, 7 a 8, pokud nebyly zaznamenány automaticky,

c) v případě vedení záznamu ručně nebo jiným záznamovým zařízením uvedl:

1. evidenční číslo záznamu,
2. jméno a příjmení řidiče vozidla,
3. státní poznávací značku vozidla, popř. vozidel, ke kterým byl řidič přidělen po dobu používání záznamového listu,
4. místo, datum a stav počítadla kilometrů na počátku záznamu,
5. místo, datum a stav počítadla kilometrů na konci záznamu,
6. dobu řízení, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku každého řidiče zvlášť, pokud nebyly zaznamenány automaticky,
7. důvody prodloužené doby řízení.

(4) Údaje podle odstavce 3 písm. a) bodů 1, 2, 4 a 5 a podle odstavce 3 písm. c) bodů 1 až 4 musí být v záznamu vyplněny před zahájením jízdy. Údaje podle odstavce 3 písm. a) bodů 3, 6 až 8 a podle odstavce 3 písm. c) bodů 5 až 7 musí být v záznamu vyplněny neodkladně po skončení jízdy.

§ 1b

Způsob vedení záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a záznamu o provozu vozidla

(K § 3 zákona)

(1) Ve vozidle, pro které je předepsáno vedení záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, musí mít řidič s sebou kromě záznamů o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a paměťové karty řidiče, pokud mu byla vydána, též potvrzení podle článku 1 Rozhodnutí Komise (ES) ze dne 12. dubna 2007 č. 230/2007 o formuláři o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě, vystavené dopravcem o době, kdy v kontrolovaném období neřídil vozidlo včetně uvedení důvodů, nebo jiný doklad prokazující, že vozidlo v tomto období neřídil.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije pro dopravu provozovanou vozidly používanými pro přepravu cestujících v linkové osobní dopravě, u které délka žádného ze spojů nepřesahuje 50 km, a vozidly, která podle druhu své konstrukce a svého vybavení jsou určena pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče.

(3) Pokud zákon stanoví kromě povinnosti vést záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku též povinnost vést záznam o provozu vozidla, je možno oba záznamy spojit do jednoho dokladu za podmínky, že tento doklad bude splňovat požadavky kladené na oba z uvedených záznamů.

(4) V záznamu o provozu vozidla musí být uvedeny údaje podle § 1a odst. 3 písm. c) bodů 1 až 5, dále obchodní firma, popřípadě název, pokud je dopravcem právnická osoba, nebo obchodní firma, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek, pokud je dopravcem fyzická osoba, a podpis dopravce a u příležitostně osobní silniční dopravy navíc údaje o objednateli, tj. jeho obchodní firma, popřípadě název a identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li objednatelem právnická osoba, nebo obchodní firma, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek a identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li objednatelem fyzická osoba, a výchozí a cílové místo dopravního výkonu.

(5) Ve vnitrostátní linkové osobní dopravě může dopravce vést zjednodušený záznam o provozu vozidla, ve kterém řidič uvede odchylky skutečného dopravního výkonu od vzorového záznamu o provozu vozidla zpracovaného ve veřejné linkové dopravě v návaznosti na schválený jízdní řád. V případě vedení zjednodušeného záznamu musí mít řidič ve vozidle i příslušný vzorový záznam, na který se ve zjednodušeném záznamu odkazuje.

§ 2

(K § 3 odst. 2 a k § 21 odst. 4 zákona)

(1) V taxislužbě se záznamem o provozu vozidla rozumí měsíční uzávěrka z běžného měsíce, která je pořízena tiskem obsahu součtových počítadel a paměťové jednotky taxametru, a posloupně zakládané kopie dokladů o výši jízdného podle § 15 odst. 2. Provozovatel taxislužby zajistí, aby při výkonu taxislužby byly ve vozidle k dispozici měsíční uzávěrky za poslední 3 měsíce a kopie dokladů o výši jízdného za jízdy uskutečněné v den, kdy je taxislužba vozidlem vykonávána.

(2) Měsíční uzávěrka z běžného měsíce musí obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu, popřípadě název, pokud je provozovatelem taxislužby právnická osoba, nebo obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek, pokud je provozovatelem taxislužby fyzická osoba,
- b) identifikační číslo provozovatele taxislužby, pokud bylo přiděleno,
- c) státní poznávací značku vozidla taxislužby,
- d) evidenční číslo vozidla taxislužby,
- e) výrobní číslo paměťové jednotky,
- f) výrobní číslo taxametru,
- g) jméno, příjmení a rok narození řidiče a osobní číslo, pokud je provozovatel taxislužby přiděluje,
- h) označení měsíce a roku, z něhož se uzávěrka pořizuje,
- i) podpis provozovatele taxislužby,
- j) součet ujetých kilometrů při výkonu taxislužby od poslední provedené měsíční uzávěrky, včetně jeho rozpisu podle jednotlivých dnů v měsíci,
- k) součet placených ujetých kilometrů při výkonu taxislužby od poslední provedené měsíční uzávěrky, včetně jeho rozpisu podle jednotlivých dnů v měsíci,
- l) celkovou tržbu jízdného od poslední provedené měsíční uzávěrky, včetně jejího rozpisu podle jednotlivých dnů v měsíci,
- m) součet kilometrů ujetých v soukromém provozu od poslední provedené měsíční uzávěrky, včetně jeho rozpisu podle jednotlivých dnů v měsíci,
- n) celkový počet placených jízd od poslední provedené měsíční uzávěrky, včetně jeho rozpisu podle jednotlivých dnů v měsíci.

§ 3

[K § 3 odst. 1 písm. b) zákona]

(1) V silniční dopravě prováděné vozidly používanými pro přepravu cestujících v linkové osobní dopravě, u které délka žádného ze spojů nepřesahuje 50 km, dopravce zajistí při práci osádek vozidel dodržování doby řízení stanovené v odstavcích 4 a 5 a dodržování bezpečnostních přestávek a doby odpočinku stanovené zvláštním právním předpisem 4).

(2) V silniční dopravě pro cizí potřeby prováděné vozidly pro přepravu cestujících, která podle druhu své konstrukce a svého vybavení jsou určena pro přepravu nejvýše devíti osob včetně řidiče, dopravce zajistí při práci osádek vozidel dodržování doby bezpečnostních přestávek stanovené v odstavci 6 a doby odpočinku stanovené v odstavci 7.

(3) Při provozování silniční dopravy na území České republiky při přepravách uvedených v článku 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 dopravce namísto

podmínek uvedených v člancích 5 až 9 uvedeného nařízení zajistí dodržování doby bezpečnostních přestávek stanovené v odstavci 6.

(4) Denní doba řízení nesmí přesáhnout 10 hodin. Celková doba řízení nesmí překročit 100 hodin v období 2 po sobě následujících kalendářních týdnů.

(5) Doby řízení stanovené v odstavci 4 mohou být prodlouženy v nezbytném rozsahu za účelem dojetí na vhodné místo zastávky tak, aby byla zajištěna bezpečnost osob, vozidla nebo jeho nákladu, pokud nebude ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Důvody prodloužení stanovené doby řízení řidič uvede v záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nejpozději po dojetí na vhodné místo zastávky.

(6) Doba řízení musí být nejdéle po uplynutí 4,5 hodiny přerušena bezpečnostní přestávkou v trvání nejméně 45 minut, nenásleduje-li nepřetržitý odpočinek mezi 2 směny nebo nepřetržitý odpočinek v týdnu. Bezpečnostní přestávka může být rozdělena do několika přestávek v trvání nejméně 15 minut zařazených mezi jednotlivé části doby řízení. Dopravce zajistí, aby během bezpečnostní přestávky, která je určena výhradně k odpočinku řidiče, řidič nevykonával žádnou činnost vyplývající z jeho pracovních povinností, kromě dozoru na vozidlo a jeho náklad. Bezpečnostní přestávky a přestávky na jídlo a oddech se mohou slučovat; přestávky se neposkytují na začátku a na konci pracovní směny.

(7) V průběhu každých 24 hodin musí mít řidič odpočinek nejméně 8 za sebou následujících hodin. Odpočinek smí být čerpán ve 2 oddělených částech během 24 hodin, přičemž jedna z těchto částí musí trvat nejméně 6 za sebou následujících hodin, a to nejvýše dvakrát v kalendářním týdnu. V takovém případě se minimální trvání doby odpočinku musí prodloužit na 10 hodin.

Podmínky pro vydání povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby

(K § 7 odst. 3 zákona)

§ 4

Žádost o vydání povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby (dále jen "povolení") může podat fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let a je způsobilá k právním úkonům, nebo právnická osoba.

§ 5

Žádost o vydání povolení musí obsahovat tyto údaje:

- a) jméno, příjmení, rodné číslo a trvalý pobyt žadatele, je-li žadatel fyzickou osobou; obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo žadatele, je-li žadatel právnickou osobou,
- b) druh dopravy,
- c) v osobní dopravě vymezení území, v němž má být doprava provozována, a jde-li o linkovou osobní dopravu, též trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup a určení výchozí a cílové zastávky,
- d) počet, druh a státní poznávací značky vozidel, jimiž má být doprava provozována, včetně údajů o nejvyšší celkové a užitečné hmotnosti vozidel určených pro nákladní dopravu a o obsaditelnosti vozidel určených pro osobní dopravu,
- e) počet přepravních výkonů nebo dobu, na kterou se povolení žádá.

§ 6

V povolení dopravní úřad uvede

- a) jméno, příjmení, rodné číslo a trvalý pobyt dopravce, je-li dopravcem fyzická osoba,
- b) obchodní jméno, sídlo dopravce a identifikační číslo dopravce, je-li dopravcem právnická osoba,
- c) druh dopravy,
- d) počet přepravních výkonů nebo dobu, na kterou se povolení vydává,
- e) počet a druh vozidel a jejich státní poznávací značky.

§ 7

Způsob označení vozidel

(K § 9 odst. 1 a § 21 odst. 3 a 6 zákona)

(1) Označení silničního motorového vozidla obchodním jménem dopravce musí být provedeno nesmazatelně přímo na vozidle nebo na štítku nebo nálepce připevněné k vozidlu. Magnetické, pneumatické nebo jiné rychle snímatelné uchycení štítků není dovoleno. Nápis musí být zřetelně viditelný a čitelný o výšce písmen nejméně 30 mm.

(2) Označení musí být umístěno na obou dveřích kabiny řidiče nebo v přední polovině obou bočních stran karoserie. Pokud velikost písma nápisu je větší než 300 mm, může být nápis umístěn kdekoli na bočních stranách karoserie.

(3) Vozidlo taxislužby musí být označeno způsobem stanoveným v ustanovení § 12.

(4) Zajišťuje-li držitel licence na provozování veřejné linkové osobní dopravy linkovou osobní dopravu prostřednictvím dalšího dopravce, musí být vozidla tohoto dalšího dopravce označena kromě označení podle odstavců 1 a 2 též obchodním jménem držitele licence. Toto obchodní jméno se uvede buď způsobem stanoveným v odstavcích 1 a 2 nebo na snímatelné tabulce umístěné za pravým bočním sklem vozidla. Pro provedení nápisu platí poslední věta odstavce 1.

(5) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy zajistí, aby jím provozované vozidlo nebylo označeno střešní svítilnou nebo reklamním štítem střešní svítilnu napodobující nebo jiným způsobem, který by mohl být s označením vozidel taxislužby zaměnitelný.

Odborná způsobilost, obsah a rozsah zkoušek a podrobnosti o jejich skládání

(K § 6 odst. 8 zákona)

§ 8

(1) Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí vztahujících se k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby, jakož i schopnost jejich uplatnění při provozování této dopravy.

(2) Odborná způsobilost se prokazuje

a) zkouškou z předmětů stanovených v příloze č. 1, která je součástí této vyhlášky, nebo

b) vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru podle přílohy č. 1, která je součástí této vyhlášky,

c) jiným úředním dokladem o ukončení uceleného studia ve střední škole nebo vyšší odborné škole, která podle osvědčení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy svým odborným zaměřením odpovídá požadavkům odborné způsobilosti podle odstavce 1.

(3) Obsahem zkoušky je prokázání znalostí

a) právních předpisů upravujících silniční dopravu, podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích, bezpečnost práce a technických zařízení při provozu, údržbě a opravách vozidel, ceny, poplatky, daně a daňové řízení, pojištění, pracovněprávní vztahy,

b) mezinárodních smluv upravujících mezinárodní silniční dopravu a právních předpisů upravujících celní řízení, jedná-li se o mezinárodní autobusovou nebo nákladní dopravu.

(4) Obsahem zkoušky je dále prověření

a) znalostí základů obchodněprávních vztahů,

b) technických znalostí potřebných k provozování silniční

dopravy.

§ 9

(1) Termíny konání zkoušek stanoví dopravní úřad pro každý z druhů dopravy, kterými jsou vnitrostátní nákladní doprava provozovaná vozidly nad 3,5 t celkové hmotnosti, mezinárodní nákladní doprava provozovaná vozidly nad 3,5 t celkové hmotnosti, vnitrostátní příležitostná osobní silniční doprava, mezinárodní příležitostná osobní silniční doprava, mezinárodní kyvadlová doprava, vnitrostátní veřejná linková doprava, vnitrostátní zvláštní linková doprava, mezinárodní linková doprava a taxislužba.

(2) Zkouška je neveřejná a skládá se v českém jazyce před zkušební komisí jmenovanou dopravním úřadem z řad jeho zaměstnanců. S výjimkou zkoušky skládané pro taxislužbu, kdy se zkouška skládá pouze formou písemného testu podle odstavce 3, se zkouška skládá ze 2 písemných částí.

(3) První část je tvořena testem s písemnými otázkami se 4 navrženými odpověďmi, z nichž pouze jedna je správná. Doba trvání testu v případě zkoušky skládané ze všech předmětů stanovených v příloze č. 1 musí činit nejméně 2 hodiny. Druhou část tvoří případová studie, při níž žadatel prokazuje schopnost praktického uplatnění svých znalostí při provozování silniční dopravy pro cizí potřeby, a je součástí zkoušky i v případech, kdy uchazeč skládá test pouze z některého z předmětů stanovených v příloze č. 1. Doba trvání druhé části zkoušky musí činit nejméně 2 hodiny. Obsah zkoušky sestavuje zkušební komise podle druhu dopravy, který žadatel hodlá provozovat.

(4) Zkoušku může vykonat ten, kdo se ve stanovené lhůtě písemně, ústně nebo elektronicky přihlásí ke zkoušce na příslušném dopravním úřadu. Podmínkou pro vykonání zkoušky je prokázání totožnosti žadatele.

§ 10

(1) Hodnocení zkoušky se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Případová studie se hodnotí zvlášť. Podmínky opakování zkoušky stanoví dopravní úřad.

(2) Celkové hodnocení zkoušky provádí zkušební komise podle této stupnice:

a) U zkoušky prospěl žadatel, který dosáhl nejméně 60 % z celkového počtu bodů, které mohou být dosaženy.

b) U testu je možné dosáhnout nejvýše 100 bodů celkem ze všech předmětů, přičemž každý předmět je hodnocen nejvýše 20 body a k úspěšnému složení testu je nutné dosáhnout nejméně 50 % bodů u každého z jednotlivých předmětů.

c) U případové studie lze dosáhnout nejvýše 100 bodů, přičemž k úspěšnému složení této části zkoušky je nutné dosáhnout nejméně 50 % bodů.

(3) U testu v případě zkoušky skládané pro taxislužbu je možné dosáhnout nejvýše 100 bodů celkem ze všech předmětů, přičemž každý předmět je hodnocen nejvýše 20 body. U zkoušky prospěl žadatel, který dosáhl nejméně 60 % bodů u každého z jednotlivých předmětů.

(4) O průběhu zkoušky vyhotoví zkušební komise protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam žadatelů a jimi odevzdané písemné testy a případová studie včetně jejich bodového ohodnocení. Protokol musí být vyhotoven do 7 dní ode dne konání zkoušky.

Taxislužba

§ 11

Evidence vozidel taxislužby

(K § 21 odst. 1 zákona)

(1) Žádost o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby musí být podána u dopravního úřadu příslušného pro vydání stanoviska ke koncesi a musí obsahovat tyto údaje:

a) obchodní firmu, popřípadě název, sídlo, popřípadě též adresu pro doručování, není-li shodná s adresou sídla, a identifikační číslo provozovatele taxislužby, pokud bylo přiděleno, je-li provozovatelem taxislužby právnická osoba, nebo obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek, adresu místa trvalého pobytu, popřípadě též adresu pro doručování, není-li shodná s místem trvalého pobytu, a adresu místa podnikání, liší-li se od trvalého pobytu, a identifikační číslo fyzické osoby, pokud bylo přiděleno, je-li provozovatelem taxislužby fyzická osoba,

b) údaje o vozidle (státní poznávací značka, tovární značka, obchodní označení, rok výroby, barva),

c) datum, k němuž má být vozidlo zařazeno do evidence vozidel taxislužby,

d) kopii dokladu o kategorii vozidla podle zvláštního právního předpisu 4a).

(2) Na základě žádosti uvedené v odstavci 1 dopravní úřad zařadí vozidlo do evidence vozidel taxislužby ke dni uvedenému provozovatelem taxislužby podle odstavce 1 písm. c) a vydá provozovateli taxislužby doklad o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby. Doklad musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) a evidenční číslo vozidla taxislužby, které je shodné se státní poznávací značkou vozidla. Dopravní úřad předá doklad o zařazení vozidla do

evidence vozidel taxislužby k doručení provozovateli taxislužby nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy obdržel žádost provozovatele taxislužby obsahující veškeré požadované údaje.

(3) Provozovatel taxislužby písemně oznámí veškeré změny týkající se údajů uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) nejpozději do 7 dnů od jejich vzniku dopravnímu úřadu, který doklad o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby vydal. Nejpozději do 7 dnů ode dne obdržení oznámení provozovatele taxislužby předá příslušný dopravní úřad k doručení provozovateli taxislužby nový doklad o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby, který odpovídá změnám oznámeným provozovatelem taxislužby. Vydáním tohoto dokladu pozbývá původní doklad o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby platnosti.

(4) Provozovatel taxislužby písemně požádá dopravní úřad, který vydal doklad o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby, o vyřazení vozidla, pokud jej nebude trvale používat k provozování taxislužby, z evidence vozidel taxislužby. Žádost musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) a datum, k němuž má být vozidlo z evidence vozidel taxislužby vyřazeno, a musí být podána na dopravní úřad před tímto dnem.

(5) Provozovatel taxislužby nejpozději do 7 dnů poté, co písemně oznámil místně příslušnému živnostenskému úřadu přerušení provozování taxislužby, nebo nejpozději do 7 dnů poté, co nabylo právní moci rozhodnutí živnostenského úřadu o pozastavení provozování taxislužby nebo o zrušení koncese, oznámí písemně tuto skutečnost dopravnímu úřadu příslušnému pro vydání stanoviska ke koncesi.

(6) Dopravní úřad vyřadí vozidlo z evidence vozidel taxislužby

a) ke dni uvedenému v písemné žádosti podle odstavce 4,

b) neprodleně poté, co obdržel od provozovatele taxislužby oznámení podle odstavce 5,

c) neprodleně poté, co se dozvěděl, že již není dopravním úřadem příslušným pro vydání stanoviska ke koncesi pro provozovatele taxislužby, zejména z důvodu změny jeho místa trvalého pobytu u fyzické osoby nebo sídla u právnické osoby, nebo

d) neprodleně poté, co se dozvěděl, že provozovatel taxislužby písemně oznámil živnostenskému úřadu přerušení provozování taxislužby nebo že nabylo právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí živnostenského úřadu o zrušení, nebo pozastavení živnostenského oprávnění opravňujícího provozovatele taxislužby k provozování taxislužby.

(7) Dopravní úřad písemně vyrozumí provozovatele taxislužby o skutečnosti, že jím provozované vozidlo bylo vyřazeno z evidence vozidel taxislužby s uvedením dne, k němuž bylo vozidlo z evidence vyřazeno. Vyřazením vozidla z evidence vozidel taxislužby pozbývá doklad o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby platnosti.

(8) Provozovatel taxislužby odevzdá doklad o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby dopravnímu úřadu, který tento doklad vydal, a to nejpozději do 7 dnů poté, co se dozvěděl, že tento doklad pozbyl platnosti.

(K § 21 odst. 3 zákona)

§ 12

Označení vozidel taxislužby

(K § 9 odst. 1 a k § 21 odst. 2, 4 zákona)

(1) Provozovatel taxislužby zajistí, aby střešní svítilna byla žluté barvy s nápisem "TAXI" provedeným v černém písmu na její přední i zadní straně anebo písmeny tvořenými výřezem v černé masce střešní svítilny a aby byla uchycena ke střeše nebo k nosnému prvku na střeše vozidla a umístěna kolmo k podélné ose vozidla.

(2) Provozovatel taxislužby zajistí, aby řidič vozidla taxislužby v době, kdy neprovozuje taxislužbu, odstranil z vozidla veškeré označení povinné pro vozidlo taxislužby podle odstavce 3 a střešní svítilnu sejmul, případně ji zakryl neprůhledným krytem mechanicky upevněným na střešní svítilně.

(3) Provozovatel taxislužby zajistí, aby vozidlo taxislužby bylo při provozování taxislužby na vnější straně horní části obou předních dveří v pořadí shora dolů opatřeno následujícím označením:

a) přerušovaným černobílým pásem tvořeným střídavě obdélníky 90 x 50 mm, přičemž delší strana obdélníka je ve vodorovné poloze a vzdálenost od spodního okraje bočních oken nesmí být větší než 100 mm, pás začíná u předního okraje předních dveří a končí u zadního okraje zadních dveří,

b) evidenčním číslem vozidla taxislužby s mezerou mezi třetím a čtvrtým znakem; nápis musí být provedený černě na bílém podkladu, zřetelně viditelný a čitelný, o výšce písmen a číslic nejméně 90 mm,

c) obchodní firmou, popřípadě názvem, je-li provozovatelem taxislužby právnická osoba, nebo obchodní firmou, popřípadě jménem a příjmením, případně odlišujícím dodatkem, je-li provozovatelem taxislužby fyzická osoba; nápis musí být provedený černě na bílém podkladu, zřetelně viditelný a čitelný, o výšce písmen nejméně 30 mm.

(4) Na vnější straně předních dveří nejsou přípustné žádné jiné nápisy či znaky než stanovené touto vyhláškou nebo jiným právním předpisem 5).

§ 13

Vybavení vozidel taxislužby

[K § 21 odst. 3, 4, 8, odst. 11 písm. a) zákona]

Provozovatel taxislužby zajistí, aby vozidlo taxislužby bylo při provozování taxislužby vybaveno:

a) taxametrem schváleného typu 6), splňujícím technické požadavky na měřidla 7); provozovatel taxislužby zajistí, aby celý zobrazovač taxametru byl volně viditelný z místa spolujezdce na předním sedadle a ze zadních sedadel vozidla,

b) uživatelskou a evidenční knihou taxametru dodanou výrobcem taxametru, s očíslovanými listy, obsahující státní poznávací značku vozidla, tovární značku a obchodní označení vozidla, typ taxametru, jeho výrobní číslo a výrobní číslo paměťové jednotky, všechny záznamy o vstupech do taxametru, o stavech nastavených sazeb, o ověření taxametru, o stavech odečtu registru taxametru subjektem vyrábějícím, opravujícím nebo provádějícím montáž taxametrů registrovaným podle zvláštního zákona 6), a stavech odečtu registru taxametru při úředním ověření,

c) dokladem o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby,

d) průkazem o způsobilosti řidiče taxislužby čelně vystaveným na přístrojové desce vozidla, před pravým předním sedadlem spolujezdce, nezakrytým a dobře čitelným; vzor průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby je uveden v příloze č. 2, která je součástí této vyhlášky,

e) osvědčením obce o úspěšném vykonání zkoušky řidiče podle § 21a odst. 1 zákona, pokud obec využila oprávnění podle tohoto ustanovení zákona, je-li na území takové obce přepravní služba nabízena.

§ 14

zrušen

§ 15

(K § 21 odst. 3 zákona)

(1) Provozovatel taxislužby zajistí, aby řidič používal taxametr v souladu se zvláštním právním předpisem 7a) a aby při zahájení přepravy přepnul taxametr do provozní polohy "OBSAZENO" a ihned po ukončení přepravy přepnul taxametr z provozní polohy "OBSAZENO" do provozní polohy "JÍZDNÉ". Taxametr musí být nastaven na okamžitý automatický tisk dokladu o výši jízdného při přepnutí do provozní polohy "JÍZDNÉ". Výše úhrady za poskytnutou přepravní službu se stanoví výhradně z údajů odečtených po ukončení jízdy ze zobrazovače taxametru na základě sjednané ceny za přepravu. Provozovatel taxislužby zajistí, aby řidič doplnil doklad o výši jízdného o údaje stanovené v odstavci 2 písm. h) a n).

(2) Doklad o výši jízdného musí obsahovat alespoň

a) číslo dokladu,

b) obchodní firmu, popřípadě název u právnické osoby nebo obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek u fyzické osoby,

c) identifikační číslo provozovatele taxislužby, pokud bylo přiděleno,

d) státní poznávací značku vozidla taxislužby,

- e) evidenční číslo vozidla taxislužby,
- f) výrobní číslo taxametru a paměťové jednotky,
- g) datum jízdy,
- h) výchozí a cílové místo přepravy,
- i) čas odjezdu a příjezdu,
- j) číslo použité sazby včetně všech dílčích položek, z nichž je výsledná sazba složena,
- k) počet ujetých km,
- l) cenu za poskytnuté služby,
- m) jméno a příjmení řidiče,
- n) podpis řidiče.

Přeprava nebezpečných věcí

(K § 22 odst. 5 zákona)

§ 16

(1) Pověření právníckým nebo fyzickým osobám k činnostem souvisejícím s prováděním Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) 8) (dále jen "dohoda"), uděluje Ministerstvo dopravy (dále jen "ministerstvo") na základě žádosti, jejíž součástí je doklad o splnění podmínek pro danou činnost určených dohodou a též podmínek určených ministerstvem.

(2) Pověření se vydává na dobu určitou, nejdéle však na dobu 5 let a stanoví se v něm podmínky pro výkon činnosti. Před uplynutím platnosti pověření je lze prodloužit, nejvýše však na dobu 5 let.

(3) Ministerstvo vykonává nad činnostmi, kterými pověřilo osoby, dohled. Tento dohled vykonává vůči osobám pověřeným stejnou činností jednotně, a to formou, kterou v pověření určí.

(4) Ministerstvo může pověření odebrat, pokud pověřená osoba nedodrжуje podmínky v pověření nebo dohodě stanovené.

§ 17

Bezpečnostní poradci pro přepravu nebezpečných věcí

(1) Povinnosti právníckých a fyzických osob týkající se bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí silniční dopravou (dále jen "bezpečnostní poradci"), jak jsou uvedeny v dohodě, se nevztahují na osoby, jejichž činnost se týká přepravovaných množství nebezpečných věcí, která jsou v každé dopravní jednotce menší než limity uvedené v dohodě, příloze A, části 1 kapitole 1.1 bodu 1.1.3.6, části 2 kapitole 2.2 bodu 2.2.7.1.2, části 3 kapitole 3.3 a části 3 kapitole 3.4.

(2) Činnost bezpečnostního poradce může v souladu s dohodou vykonávat pouze fyzická osoba, která má platné osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce vydané v České republice nebo některém ze států Evropských společenství. Podmínkou získání tohoto osvědčení je absolvování školení a úspěšné složení zkoušky podle § 17b.

§ 17a

Školení bezpečnostních poradců

Školení bezpečnostních poradců musí splňovat obsah daný dohodou. Toto školení musí zahrnovat všeobecnou část, která obsahuje znalosti nutné pro všechny bezpečnostní poradce, a jednu nebo více zvláštních částí podle druhů nebezpečných věcí, pro které bude bezpečnostní poradce ustanoven. Těmito zvláštními částmi jsou:

- a) třídy 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 a 9 nebezpečných věcí,
- b) třída 1 nebezpečných věcí,
- c) třída 7 nebezpečných věcí.

Zkoušky bezpečnostních poradců

(1) Zkoušky bezpečnostních poradců, a to jak pro získání osvědčení, tak i pro prodloužení jeho platnosti, organizuje v souladu s částí 1. kapitolou 1.8 body 1.8.3.10, 1.8.3.11, 1.8.3.12 a 1.8.3.16 dohody ministerstvo nebo jím pověřená osoba. Ministerstvo jmenuje a odvolává tříčlennou zkušební komisi, která se usnáší většinou hlasů, dále ministerstvo schvaluje zkušební řád, který zveřejní ve Věstníku dopravy. Zkušební řád stanoví zejména případy, kdy písemná zkouška musí být doplněna ústní zkouškou, a způsob hodnocení celé zkoušky.

(2) Uchazeč podá přihlášku ke zkoušce bezpečnostních poradců osobě pověřené ministerstvem, jejíž jméno a příjmení, obchodní firmu, nebo název právnické osoby ministerstvo zveřejní ve Věstníku dopravy. Ministerstvo zároveň zveřejní též adresu, na které budou přihlášky přijímány. K přihlášce uchazeč dokládá doklad o absolvování školení podle § 17a, doklad o bezúhonnosti 8a) a doklad o úspěšně vykonané maturitní zkoušce.

(3) Po obdržení přihlášky osoba pověřená ministerstvem vyrozumí uchazeče o termínu a místě konání zkoušky a určí způsob úhrady nákladů za zkoušky bezpečnostních poradců.

(4) Náklady spojené s organizací zkoušek hradí uchazeč o získání osvědčení bezpečnostního poradce. Úhrada nákladů za zkoušku bezpečnostních poradců bude stanovena podle účelně vynaložených nákladů spojených s organizací těchto zkoušek.

(5) Podmínkou připuštění ke zkoušce bezpečnostních poradců je, kromě splnění podmínek uvedených v odstavci 2, též prokázání totožnosti uchazeče a předložení dokladu o úhradě nákladů za zkoušky bezpečnostních poradců.

(6) V případě, že uchazeč u zkoušky neuspěl, může celou zkoušku nebo část, ve které neuspěl, opakovat pouze jednou, bez absolvování nového školení. Další opakování zkoušky je možné až po absolvování nového školení. V případě, že uchazeč neuspěl u zkoušky pro prodloužení platnosti osvědčení, může ji opakovat pouze jednou, nejpozději však do data skončení platnosti osvědčení.

Osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce

(1) Na základě úspěšného složení zkoušky vydá ministerstvo osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce, jehož platnost je 5 let ode dne vydání. V tomto osvědčení, vydaném podle vzoru určeného dohodou, se vyznačí druh dopravy a druhy nebezpečných věcí, pro které je bezpečnostní poradce odborně způsobilý.

(2) Ministerstvo na základě žádosti prodlouží platnost osvědčení o 5 let, pokud jeho držitel během posledního roku před uplynutím jeho platnosti složil zkoušku podle § 17b.

Pověření stanic technické kontroly a kontrolních techniků prováděním technických kontrol vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí podle dohody před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích a prováděním pravidelných technických prohlídek těchto vozidel podle zvláštního právního předpisu 4a) s platností na 1 rok vydá ministerstvo na základě absolvování zvláštního školení pro tyto činnosti a úspěšného složení zkoušky před komisí jmenovanou ministerstvem. Prodloužení platnosti pověření na další rok je prováděno formou přezkoušení na zdokonalovacím školení.

Podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení

(K § 30 odst. 2 zákona)

(1) Zahraniční vstupní povolení předaná hromadně a neadresně pro dopravce přiděluje ministerstvo nebo jím pověřená právnická osoba (dále jen "výdejní místo") na základě žádosti dopravce.

(2) Žádost o přidělení zahraničního vstupního povolení musí obsahovat

a) obchodní firmu, popřípadě název, sídlo, popřípadě též adresu pro doručování, není-li shodná s adresou sídla, a identifikační číslo dopravce, pokud bylo přiděleno, je-li dopravcem právnická

osoba, nebo obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek, adresu místa trvalého pobytu, popřípadě též adresu pro doručování, není-li shodná s místem trvalého pobytu, a adresu místa podnikání, liší-li se od trvalého pobytu, a identifikační číslo fyzické osoby, pokud bylo přiděleno, je-li dopravcem fyzická osoba,

b) druh a počet požadovaných zahraničních vstupních povolení do jednotlivých států,

c) v případě osobní dopravy též důvod žádosti.

(3) Žádost o přidělení zahraničního vstupního povolení musí být doložena a) kopií platné koncese k provozování mezinárodní silniční dopravy nebo povolení podle § 7 zákona, pokud je dopravce jejich držitelem, b) kopií technického průkazu silničního motorového vozidla podle zvláštního právního předpisu^{4a}); v případě, že dopravce není vlastníkem vozidla, též dokladem o tom, že je oprávněn vozidlo užívat.

§ 20

Žádost o přidělení zahraničního vstupního povolení se předkládá výdejnímu místu v termínu a) nejpozději 25 dní před prvním dnem čtvrtletí, jedná-li se o žádost o přidělení jednorázového zahraničního vstupního povolení,

b) do 30. listopadu předchozího kalendářního roku, jedná-li se o žádost o přidělení trvalého zahraničního vstupního povolení,

c) vyhlášeném výdejním místem, jedná-li se o přidělení zahraničního vstupního povolení v průběhu kalendářního roku.

§ 21

(1) Jednorázové zahraniční vstupní povolení se přiděluje dopravci čtvrtletně. Výdej těchto povolení musí být zahájen nejpozději první pracovní den příslušného čtvrtletí a ukončen poslední pracovní den prvního měsíce čtvrtletí.

(2) V případě nedostatečného počtu zahraničních vstupních povolení pro jednotlivé státy se zahraniční vstupní povolení přednostně přidělí dopravcům pro přepravy

a) vozidly, která z hlediska ochrany životního prostředí a bezpečnosti provozu splňují nejpřísnější požadavky stanovené zvláštními předpisy a mezinárodními dohodami,

b) prováděné v režimu kombinované dopravy, nebo

c) sloužící k humanitárním účelům.

(3) S ohledem na výsledky mezinárodních jednání a vývoj požadavků dopravního trhu stanoví ministerstvo podrobné podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení do jednotlivých států. Změny ve stanovených podmínkách se zveřejňují ve Věstníku dopravy.

(4) Přidělené vstupní povolení dopravce řádně vyplní.

§ 22

(1) Podmínkou přidělení trvalého zahraničního vstupního povolení je řádné využití takového povolení přiděleného v minulém období.

(2) Řádným využitím trvalého zahraničního vstupního povolení se rozumí provedení nejméně 3 jízd měsíčně.

(3) Využití trvalého zahraničního vstupního povolení dopravce dokládá záznamovým sešitem tak, že doloží kopie vyplněných záznamových stránek z tohoto sešitu v průběhu 2 týdnů po skončení každého kalendářního měsíce u ročních povolení nebo v průběhu 2 týdnů po skončení doby platnosti u měsíčních povolení.

(4) Výdejní místo je oprávněno do nákladů spojených s přidělením zahraničních vstupních povolení zahrnout

a) přímé náklady spojené s přidělením zahraničních vstupních povolení včetně nákladů na přípravu a tisk dokumentů a nákladů spojených s převzetím a předáním zahraničních vstupních povolení mezi Českou republikou a ostatními státy,

b) nepřímé náklady zahrnující provozní a správní režii a přiměřené náklady na další rozvoj přidělovacího systému.

(5) Náklady spojené s přidělením zahraničních vstupních povolení rozpočte výdejní místo na jednotlivé druhy zahraničních vstupních povolení v závislosti na počtu rozdělovaných povolení. Stanovenou úhradu nákladů hradí dopravci, kterým byla zahraniční vstupní povolení přidělena, a to při jejich výdeji.

§ 23

- (1) Dopravcům, kteří
- a) použili padělané, neoprávněně pozměňované zahraniční vstupní povolení či jeho kopii, nebo použili bez souhlasu ministerstva nebo výdejního místa zahraniční vstupní povolení, které jim nebylo přiděleno,
 - b) opakovaně porušují mezivládní dohody v oblasti silniční dopravy,
 - c) poskytli jinému zahraniční vstupní povolení, které jim bylo přiděleno, se další zahraniční vstupní povolení opravňující ke vstupu do příslušného státu v následujícím rozdělovacím období nepřidělí.

(2) Dopravcům, kteří nevrátili na výzvu ministerstva trvalé zahraniční vstupní povolení nebo trvalé mnohostranné zahraniční vstupní povolení, se další zahraniční vstupní povolení v následujícím rozdělovacím období nepřidělí. Shodně se postupuje i v případě, že dopravce nedoloží řádné využití trvalého zahraničního vstupního povolení.

(3) Ustanovení § 19, § 21 odst. 2 až 4, § 22 odst. 4 a 5 a § 23 se vztahují rovněž na mezinárodní osobní dopravu.

§ 23a

(K § 34c odst. 5 zákona)

- (1) Registr dopravců je veden prostředky výpočetní techniky.
- (2) Dopravní úřady předávají změny údajů shromažďovaných v registru dopravců do centrálního registru dopravců v elektronické podobě.
- (3) Údaje v registru dopravců vztahující se k provozování dopravy konkrétním dopravcem se uchovávají po dobu 5 let od ukončení provozování dopravy dopravcem, pokud se dopravní úřad tuto skutečnost v uvedené lhůtě dozví, jinak dopravní úřad odstraní takové údaje neprodleně poté, co se o ukončení provozování dopravy dopravcem dozvěděl.

§ 24

(K § 35b odst. 3 zákona)

Vzor stvrzenky pro převzetí kauce je uveden v příloze č. 3.

§ 24a

Společné ustanovení

Pro účely této vyhlášky se užitečnou hmotností rozumí rozdíl mezi největší povolenou hmotností a provozní hmotností vozidla.

§ 25

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 187/1994 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě.
2. Vyhláška č. 48/1998 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva dopravy č. 187/1994 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě.

§ 26

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. Schling v. r.

Příl.1

Vymezení zkušebních předmětů, z jejichž znalostí se prokazuje odborná způsobilost, a vymezení škol, jejichž vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce nebo jiný úřední doklad o ukončení uceleného studia ve střední škole nebo vyšší odborné škole nahrazuje odbornou způsobilost

Název předmětu	Školy, jejichž vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce nebo jiný úřední doklad o ukončení uceleného studia ve střední škole nebo vyšší odborné škole dokládá odbornou způsobilost
1. Obchodněprávní vztahy a pracovněprávní vztahy	Právnické fakulty vysokých škol, vysoké školy nebo fakulty dopravní a ekonomické a střední a vyšší odborné dopravní školy a obory silniční dopravy ostatních vysokých škol
2. Silniční doprava a mezinárodní smlouvy s ní související	Právnické fakulty vysokých škol, vysoké školy nebo fakulty ekonomické a dopravní, střední ekonomické nebo obchodní školy, střední a vyšší odborné dopravní školy a obory silniční dopravy ostatních vysokých škol
3. Ceny, daně, daňové řízení, poplatky, pojištění a celní řízení	Právnické fakulty vysokých škol, vysoké školy nebo fakulty ekonomické a dopravní, střední ekonomické nebo obchodní školy, střední a vyšší odborné dopravní školy a obory silniční dopravy ostatních vysokých škol
4. Technická základna	Strojní fakulty vysokých škol, vysoké školy nebo fakulty dopravní, střední a vyšší odborné dopravní školy, střední odborné školy strojní a obory silniční dopravy ostatních vysokých škol
5. Bezpečnost práce a technických zařízení při provozu, údržbě a opravách vozidel	Právnické fakulty vysokých škol, vysoké školy nebo fakulty strojní, dopravní, ekonomické a báňské, střední a vyšší odborné dopravní školy a střední odborné školy strojní a obory silniční dopravy ostatních vysokých škol.

**Příl.2
Průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby**

FOTO 35x45	název dopravního úřadu
PRŮKAZ O ZPŮSOBILOSTI řidiče taxislužby pro provozování taxislužby	
.....	
jméno a příjmení	
dopravce	
Vydáno dne:	
Číslo:	razítko a podpis
	Platí do:

Příl.3 Stvrženka o převzetí kauce

str. 1

Obrázek 478-2000.pcx

Str. 2

POUČENÍ

Vybírání kaucí

(1) Orgány Policie České republiky nebo celní úřady při provádění kontroly podle ustanovení § 37 odst. 1 tohoto zákona jsou oprávněny v případě, že se jedná o dopravce, který má bydliště nebo sídlo mimo území České republiky, vybírat kaucí, a to v rozmezí od 10 000,- Kč do 50 000,- Kč podle závažnosti porušené povinnosti.

(2) Nesloží-li řidič, který pro účely vybírání kaucí při kontrole vždy zastupuje dopravce, požadovanou kaucí, jsou orgány Policie České republiky nebo celní úřady oprávněny přikázat řidiči jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla, zadržet řidiči doklady k vozidlu a k nákladu a zakázat pokračování v jízdě. Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není dotčena.

(3) Řidič vozidla může pokračovat v jízdě po zaplacení požadované kauce řidičem nebo dopravcem, nebo po zaplacení pokuty dopravnímu úřadu. Na místě zaplacení kauce nebo pokuty budou řidiči vydány zadržené doklady.

(4) Při výběru kauce jsou orgány Policie České republiky povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kauce, sepsat ve čtyřech vyhotoveních protokolů o zjištěném porušení a poučit dopravce o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů k příslušnému dopravnímu úřadu, a to v českém jazyce. Jedno vyhotovení protokolu obdrží řidič vozidla, druhé si ponechá orgán Policie České republiky a zbylá dvě vyhotovení předá spolu s kaucí nebo doklady k vozidlu a nákladu nejpozději následující pracovní den dopravnímu úřadu v místě působnosti orgánu Policie České republiky. Vzor stvrzenky o převzetí kauce upraví prováděcí právní předpis.

(5) Doklad o převzetí kauce se vydá v českém jazyce. V dokladu o převzetí kauce musí být uvedeno, kde bude vedeno správní řízení o pokutě.

(6) Doručením vyjádření k uložené kauci, nebo dostavením se k jednání v pracovních dnech nebo době, je zahájeno správní řízení o pokutě. Po provedeném řízení o pokutě se kauce buď vrátí, nebo se započte na zaplacení pokuty, což se uvede ve výroku rozhodnutí. Nevyjádří-li se subjekt, kterému byla uložena kauce, v požadované lhůtě, nebo se nedostaví k jednání, správní řízení o pokutě se nezahájí, kauce bez dalšího propadá a je příjmem orgánu, u kterého mělo být vedeno správní řízení o pokutě.

(7) Řízení ve věci kauce se vede v jazyce českém.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona 281/2007 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané před nabytím účinnosti této vyhlášky zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané bez uvedení doby platnosti pozbývají platnosti 31. března 2008.

2. Evidenčními čísly vydanými do dne nabytí účinnosti této vyhlášky mohou být vozidla taxislužby označena do 31. března 2008. Doklady o přidělení evidenčního čísla vydané před nabytím účinnosti této vyhlášky zůstávají v platnosti do doby vydání dokladu o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby podle § 11 odst. 2 této vyhlášky za podmínky, že provozovatel taxislužby o vydání tohoto dokladu požádá dopravní úřad příslušný k vydání stanoviska ke koncesi do 31. března 2008. Pokud tak provozovatel taxislužby neučiní, pozbuje doklad o přidělení evidenčního čísla dne 1. dubna 2008 platnosti a vozidlo bude k tomuto dni z evidence vozidel taxislužby vyřazeno, aniž by o tom byl provozovatel taxislužby vyrozuměn.

1) Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

2) Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve

znění pozdějších předpisů.

2a) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

3) Nařízení EP a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/1998 a o zrušení nařízení (EHS) č. 3820/1985.

4) § 17 až 19 nařízení vlády č. 589/2006 Sb., kterým se stanoví odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě.

4a) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

5) Například zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/2006 Sb.

6) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

7) Nařízení vlády č. 464/2005 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na měřidla.

7a) Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

8) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů, a aktuální znění příloh uveřejňovaných ve Sbírce mezinárodních smluv.

8a) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.